

De verzoening van onze zonden Door ds. L. Huisman

Zingen: Ps. 65: 1 en 4
Zingen: Gebed des Heeren : 9
Lezen: 1 Johannes 2
Zingen: Ps. 63: 2 en 3
Zingen: Ps. 68: 11 en 17

Geliefden,
het Woord van de Heere, hetwelk we u willen prediken, vindt u in diezelfde brief waar we een hoofdstuk van gelezen hebben: 1 Johannes 2 en dan de verzen 1 en 2:

Mijn kinderkens, ik schrijf u deze dingen, opdat gij niet zondigt. En indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader: Jezus Christus, de Rechtvaardige. En Hij is een verzoening voor onze zonden, en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden van de gehele wereld.

Het gaat dus in deze tekst over **de verzoening van onze zonden**.

1. Die verzoening begint bij God
2. Die verzoening openbaart zich in ons

En dan zegt de tekst dat die **verzoening van onze zonden plaatsvindt voor het aangezicht van God**. Ik wil daar in het eerst bijzonder de aandacht op vestigen. Dus het begin van de schuldvergeving begint bij God! Dat is een ontzaggelijk voorrecht als je daar iets van ziet in de Schrift, als je daar iets van ziet in je leven ook, dat het heil bij God begint. Want kijk, als het bij God begint is het natuurlijk een Goddelijk werk. En we zeggen iedere zondag: 'Die nooit laat varen de werken Zijner handen'. Dat betekent maar niet alleen dat Hij de hele wereld gemaakt heeft en nog onderhoudt, maar dat betekent ook in het rijk der genade, daar waar God Zijn voetstap zet, satan, zonde, dood en duivel de indruk van die voetstap niet meer kan wegnemen. Dus: die verzoening begint bij God.

Maar **die verzoening voltrekt zich, die openbaart zich in ons**. Dat heeft de kerk altijd geweten. Johannes zegt: 'dat hebben jullie allemaal geweten, ik breng helemaal niets nieuws; wat ik zeg hebben alle andere dominees en alle andere profeten allang voor mij gezegd. Alleen, zegt hij, ik zeg het nu met nieuwe klem, ik zeg het ook tegen een nieuwe achtergrond, opdat de dimensie, de diepte, de diepe inhoud van dat heil des te beter door u gekend en onderkend en gewaardeerd en geloofd en bezongen zal worden. Want ik zeg het u nú door het kruis van de Heere Jezus Christus. Ik toon u nu dat Goddelijke welbehagen, wat voortijds onder offerdieren en bloed en priesters en altaren zichtbaar is voorgesteld. Dat stel ik u nu voor in de aanschouwing van het Lam Gods dat geslacht is voor de zonden der wereld. Die liefde Gods en die genade Gods en die gerechtigheid Gods was onder het oude testament niet anders dan onder het nieuwe testament, maar het is wel veel luisterrijker en veel heerlijker en veel meer openbaar gekomen. Het is, ik meen het waarachtig, het is onder het nieuwe testament makkelijker om zalig te worden dan onder het oude testament.

Natuurlijk, daar zullen er zijn die daarom lachen en die zeggen: 'Dominee, kom nou, genade is toch altijd genade! Met u ben ik het ook eens. Maar als u me goed wil begrijpen, dan zeg ik: het is onder het nieuwe testament makkelijker om zalig te worden dan onder het oude testament, omdat de lessen die God onder het nieuwe testament geeft aan Zijn kerk duidelijker gegeven worden dan onder het oude testament. Omdat de openbaring van de liefde van God sterker is, niet anders is, maar ruimer geopenbaard wordt en groter voorgesteld wordt. Onder het oude testament hebben de gelovigen ook door een beslagen bril het Woord van God gelezen. Die beslagen bril was dan de wet, in inzettingen bestaande, 'de bediening der verdoemenis' zegt Paulus, 'de geest der dienstbaarheid, wederom tot vrede'. Maar onder het nieuwe testament heeft God die laatste beletselen weggenomen en gezegd: 'Kijk, daar weet je nu alles wat er te weten is. Ik heb geen geheimen meer. Het binnenste van Mijn hart mag je zien'. En daarom is het ook zo verschrikkelijk als mensen levende onder het Evangelie van het nieuwe testament verloren gaan. Daarom

is het ook zo ontzettend als we de liefde Gods niet bekennen, die ons onder het nieuwe testament gepredikt wordt, die liefde die alle verstand te boven gaat.

Dat zegt Johannes hier. Johannes zegt: 'het is een oud gebod, maar het is eigenlijk ook een nieuw gebod, het wordt vanuit een andere diepte, vanuit een ander gezichtspunt, met een veel bredere openbaringsvorm aan u bekend gemaakt. En dan zegt hij dat ook met een bepaald doel.

We weten allemaal dat de apostel Paulus in het bijzonder gesproken heeft over de gerechtigheid voor God zonder de werken der wet, door het geloof in het offer van de Heere Jezus. Hij heeft met alle klem in elke brief, in al zijn schrijven gezegd: 'denk erom mensen, het is niet uit u, maar het is Gods gave!' Hij wist dat vanuit zijn eigen leven. Hij had met al de vezels van zijn ziel vastgezet aan de wet en hij meende onberispelijk voor God te zijn door zijn kerkgaan en zijn belijdenis doen en zijn nachtmaal vieren, onberispelijk! Totdat God hem liet zien dat hij maar een waardeloze prul was! en dat hij met alles wat hij gedaan had, God getergd had en Jezus Christus vervolgd had en het bloed van het nieuwe testament onrein geacht had. En zo iemand die dat werkelijk een keer in zijn leven ziet, die kan niet anders dan daar tegen waarschuwen, wanneer hij het in anderen ziet.

Johannes was een heel ander mens. Johannes heeft zo dicht aan Jezus' hart gelegen, zoveel van Zijn liefde ingedronken, dat hij tot in het diepst van Zijn ziel overtuigd was dat het antwoord op zulk een openbaring van Gods genade, toch wel een rein, een nieuw, een onzondig leven moest zijn! Johannes, Hij is ook inzonderheid de apostel van de dankbaarheid, de apostel van de liefde. De apostel die zegt: 'mensen kijk eens: dat heeft Christus nu voor ons gedaan, zullen wij dan nog langer de afgoden dienen? Zullen wij nog langer meedragen in het koor van de wereld? Zullen we ons nog langer mee laten voeren door de stroom van onze wellusten? Als Jezus' bloed nu om onzentwil op de aarde neerdroop, zullen wij dan met deze vervloekte aarde samenspannen en Hem andermaal kruisigen?! Nee,' zegt Johannes, nee kinderkens, laat ons de wereld niet liefhebben, noch iets wat in de wereld is, want het gaat voorbij. De wereld heeft Christus gekruisigd, de wereld heeft Hem smarten aangedaan. De wereld heeft Hem, Die we als onze Zaligmaker hebben leren kennen, ter dood gebracht, en wij met de wereld!'

Want hij stelt zich niet op tegenover de wereld, alsof hij niets met die wereld te maken had, maar hij was met al zijn vezels van zijn bestaan aan die wereld vastgekleefd en hij heeft het Jesaja nagezegd: 'Hij was veracht en wij hebben het niet geacht!' Maar toen... toen het God behaagd heeft Zijn Zoon in het hart van Johannes te openbaren, toen heeft Hij om Christus' wil de wereld verlaten en toen heeft hij zijn broeders gewaarschuwd: 'ach kom, laat ons nu de wereld verlaten met al haar begeerlijkheden, want de wereld gaat voorbij met al wat erin is, maar die de Heere aankleeft, die achter Hem aankomt, die in Zijn hoop in 't hachlijkst lot vestigt op de Heere, Zijn God, voor hem is er een beter lot bereid, zijn heilszon is aan het dagen.'

Dat is de inhoud van deze brief die Johannes aan ons geschreven heeft. En hij weet het vast en hij weet het zeker, hij spoort de gemeente, hij spoort ons aan tot dat nieuwe leven, dat leven vanuit de verzoening, vanuit de genade van God. Hij zegt: 'de duisternis is toch voorbij gegaan'. Johannes heeft ook al te strijden gehad met van die groot-sprekende mensen zonder ootmoed. Paulus had het aan de stok met die werkheiligen, die het Evangelie wilden veranderen in een nieuwe Wet. Maar Johannes heeft in het bijzonder de strijd gevoerd tegen mensen die zeiden: 'maar wij zijn verlost, wij zijn gelovigen, en de Heere Christus is voor ons gestorven'. 'Ja,' zegt Johannes, 'dat neem ik direct aan als ik het aan uw leven zien kan, als ik het aan uw woorden horen kan, als ik uit uw levenswandel kan opmaken. Want, zegt hij kijk, God is een Licht, dat kunt u niet tegenspreken, en als u zegt dat u gemeenschap hebt met God, dat u verzoening gevonden hebt voor Gods aangezicht, dan kunt u niet meer in de duisternis blijven leven. Als u dan uw broeder nog haat, als u dan de wereld nog nagaat met haar begeerlijkheden, met haar grootsheid en met haar wellust en haar waanzin, dan bent u niet tot het Licht gekomen! Want als u tot het Licht gekomen bent, dat kunt u weten! Als u tot het Licht gekomen bent dan haat u de duisternis, dan strijdt u daartegen, dan zoekt u het Licht, dan begeeft u zich in die lichtkring van die genade van God.'

Johannes spreekt ook in het eerste hoofdstuk over die mensen die zeggen: 'nee, wij hebben geen zonde meer'. Hij zegt: Wat?! Dat waren mensen die het vlees de vrije teugel gaven, onder het motto 'het vlees is niet nut, dat gaat toch naar het graf, als je ziel maar gered is'. In een andere vorm zijn er ook van die mensen onder ons, in onze gemeente. O, als u ze hoort, dan kunnen zij alleen en misschien nog één of

twee in heel de wereld zalig worden, maar als je op hun leven let, dan zeg je: 'o, wat gaat er weinig van uit, wat weinig glans, wat weinig blijdschap, wat weinig Godsverheerlijking'. Wat is er ook vaak onder dezulken nog een drang naar geld en naar eer en wat zit het 'eigen ik' soms hoog op de troon. Als je ze soms theologisch bezig hoort, dan is er geen speld tussen te krijgen, dan weten ze van het begin tot het eind hoe God een mens bekeert en wee degene die er een andere gedachte over op na zou houden. Dat waren de mensen waar Johannes het over heeft. En dan zegt hij: 'ja, jullie kunnen mooi praten, maar laat me het maar eens zien in je leven, laat me maar eens zien wat er van dat leven terecht komt. Nee,' zegt hij 'wij kunnen van onszelf niet zeggen: 'wij hebben geen zonden meer, want wij zijn vrijgemaakt. Nee, als je dat zegt dan lieg je. Hij zegt: 'nee, laten we liever in ootmoed voor God wandelen, laten we liever onze zonden voor God belijden'. Hier staat het in het negende vers van het eerste hoofdstuk: 'indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig dat Hij ons de zonden vergeve en ons reinige van alle ongerechtigheid'. Dat is de weg. Niet zeggen van jezelf: 'ik ben er bovenuit, ik heb het', maar laten we liever onze zonden belijden. Laten wij ons liever voor God verootmoedigen!

En niet zomaar, want zonden belijden, schuld belijden, dat is nooit een zaak van één man, van één kant, schuld belijden is altijd een zaak van twee: je belijdt altijd aan iemand je schuld, anders is het geen schuld belijden. Ik weet wel, er zijn mensen, die in blinde razernij uitroepen: 'ik heb gezondigd, verradende onschuldig bloed, ik ben de slechtste van de hele wereld! Maar dat is niet echt! Dat komt niet uit een rechte bron. Dat kan voor het gevoel van zulke mens wel echt zijn, wanneer hij in wanhoop uitschreeuwt: ik heb gezondigd!, maar dat brengt geen vruchten voort, want zulk een schuldbelijdenis komt niet voort uit het staan voor Gods aangezicht! De rechte schuldbelijdenis komt voort wanneer we voor Gods aangezicht staan. Onze God en Vader, Die zegt: 'Kijk eens, dat heb Ik nu voor u gedaan en wat doe je nu voor mij. Dit ben Ik nu voor u geweest en hoe ben jij voor mij geweest? Ga je leven eens na!' En wat gebeurt er dan als we zo voor Gods aangezicht gesteld worden? Dan breken we! Dan buigen we voor God! dan gaan we onze schuld voor God belijden! Niet zozeer omdat die schuld ons doemwaardig maakt, niet zozeer omdat we vanwege de zonden naar de hel moeten, niet zozeer omdat die zonden ook een nasleep heeft van allerlei ongerechtigheid en allerlei ellende en allerlei moeite en verdriet, maar, en dan kom ik bij mijn tekst, maar omdat die zonde in de eerste plaats iets bij God kapot gemaakt hebben!

Dat is die droefheid naar God, waar Paulus over spreekt in die Korinthe-brief als hij zegt: 'die droefheid van de wereld, dat uitroepen van 'ik ben verloren!' en 'er komt nooit iets van mij terecht!' Dat zo in het lege, in het woeste schreeuwen over je zonde, of dat uitbazuinen van je kwaad bij de mensen, waar niets van terecht komt, waar geen enkele goede vrucht uit gevonden wordt, dat is een droefheid der wereld.' Maar Paulus zeg in de tweede brief aan Korinthe: 'daar is ook een droefheid naar God'. En dat is die droefheid, dat is die droefheid voor Gods aangezicht, dat is dat kind worden voor Gods aangezicht, dat zeggen: 'O lieve Heere, wat heb ik het er toch beroerd slecht afgebracht in mijn leven, wat heb ik het toch schandalig laten liggen voor Uw aangezicht, wat heb ik U toch op het hart getrapt'. Ja, zoals een verloren zoon die in het natuurlijke weer tot zijn verstand komt en naar zijn ouders terugkeert. Die vroeger uit het huis van zijn vader en zijn moeder misschien zijn weggelopen, van: 'die mensen zijn ook veel te streng' en je kent dat wel 'ze hebben geen begrip meer voor de jeugd en altijd dat naar de kerk gaan. Ach nee hoor, ik heb er genoeg van!' Nou, ze vluchten weg, de wereld in, en dan komen ze terug, zo God het geeft, dan komen ze terug, dan zijn ze tot hun verstand gekomen, dan zijn ze tot zichzelf gekomen en dan zeggen ze: 'ach nee, ik heb over mijn ouders niets te klagen, zelfs die strenge ouders van mij waren vol liefde en die strengheid was niets anders dan verholde liefde'. En zo zeggen we het ook voor God, precies eender: 'Heere, U was nooit hard en U was nooit streng en U was nooit wreed en U was nooit onrechtvaardig en U hebt nooit teveel van me gevraagd. Maar ik Heere, ik, de fout ligt bij mij'. Dan zien we dat we iets bij God kapot gemaakt hebben! Zoals een kind dat daar bij zijn moeder of bij zijn vader staat en die zegt: 'moeder, wat heb ik u toch een verdriet aangedaan en vader, wat ben ik toch ellendig hard tegen u geweest. En u was toch zo goed voor me en ik had het toch zo goed in het huis van mijn vader, u hebt altijd het goede met me bedoeld. Ook al waren er dan misschien onbegrepen wegen.'

Zo stelt een zondaar zich ook voor het aangezicht van de Heere op. Daar is iets bij God stukgemaakt. En nu zegt Johannes in ons tekstvers: 'Mijne kinderkens, ik schrijf u deze dingen', namelijk: dat als we dus onze zonden zien, als we zien wat er bij God stuk gegaan is, als we zien dat de breuk bij ons ligt, dat de oorzaak van onze onvrede niet is het karige loon dat de Heere Zijn dienaars uitbetaalt, maar dat de oorzaak van onze onvrede het 'onvergenoegd zijn in het huis van onze Vader' is, 'het niet eens zijn met de wil

van onze Vader', 'het hangen aan de dingen die God haat!' Ik zeg: als we dat zien, als we die zonden, die scheiding maken tussen God en ons, die de oorzaak zijn van onze onrust en van onze onvrede en van het uitzichtloze, het grauwe, het valse levenslot wat we onderworpen zijn, waar we in leven, dat leven dat niets anders is dan een gestadige dood. Dan zegt Johannes: Komt kinderkens! Wat een vriendelijke aanspreektitel! Hij zegt: 'mijn kinderkens'! We hadden het anders verwacht! We hadden het ook anders verdiend! Maar dat is God! Zo is God! Dat zegt God altijd tot een mens die zo voor Hem ligt! Hij slaat nooit, Hij schopt nooit, Hij trapt nooit, Hij verwijderd nooit een zondaar van voor Zijn aangezicht die zó voor Zijn aangezicht komt. Ja, Hij slaat wel, Hij dreigt wel, Hij toont wel, Hij werpt in de hel! Maar dan degenen die weigeren schaamrood te worden! Maar dan degenen die zeggen: 'wat heb ik te doen met David en wat deel heb ik aan de Zoon van Isäi?' Voor zulken is Hij een verterend vuur en een eeuwige gloed! Maar niet voor een mens die in zijn ellende tot de Heere gevluht komt! O, ik zeg het u: het valt bij God zo mee voor een zondaar!! Het valt zo eeuwig mee als je in Zijn handen valt aan déze kant van het graf! nú! deze dag! als je dit woord van Zijn genade hoort!

Voor die mensen zegt Johannes: 'Kom, laat ons onze zonden belijden'. Laat ons niet zeggen: 'ach, het zal voor mij toch wel niet zijn!' Ik ontmoette onlangs een vrouw, onder de waarheid grootgebracht. En dan probeer je het altijd maar weer. Ik zei: 'u bent al zo oud' en ze praatte over haar broer die met gezang ten hemel gegaan was, ik zei: 'nu bent u al zo oud, hebt u daar ook een goede hoop op?' Ach ja, zei ze 'dat kan ik zo niet zeggen, want, ja 't is niet voor alle mensen hè?!' Ik zei: 'ja, maar daar zou ik toch niet tevreden mee zijn, als ik zo oud was als u. Dan zou ik toch niet zeggen: 'Heere, het zijn er maar een klein deel, dus ja, misschien ben ik wel bij het grootste deel en nu ja, dan moet een mens maar verloren gaan, is 't niet waar?' Ze zei: 'ja dominee, maar je preekt toch geen algemene verzoening?' Ik zei: nee, waarachtig niet, maar ik preek wel dat u zich haastig tot de Heere moet bekeren en dat het nu het heden der genade is voor ú! Ik zou het geen dag meer uitstellen!' O, zie op wat voor een vrome goddeloze wijze we de Heere van ons af kunnen houden! Met een beroep op de waarheden uit de bijbel kunnen we onszelf zo netjes buiten God en buiten de genade houden, met handhaving van onszelf!

'Nee' zegt Johannes 'zo moet je niet doen, zo moet je niet praten. Je moet ook niet praten zoals Judas gedaan heeft. Zo zijn er misschien ook wel, die zeggen: 'ach, aan mij is er niets meer goed te maken, mijn leven is nou al verknoeid tot in de grond toe. Ik ben vijftig of zestig of tachtig jaren oud, er is met mij niets meer te beginnen! Vroeger toen ik jong was heb ik nog gehoopt, maar nu, ach nee, ik zal wel op die grote hoop terecht komen, waar de meesten terecht komen. Johannes zegt: zo moet je niet praten. Hij zegt: 'nee mensen, je moet je voor God verootmoedigen: 'laat ons onze zonden belijden'. Er is iets bij God kapot gemaakt, maar, zegt hij, voor zondaren die dat nu bekennen, die zeggen: 'Heere, ik heb het kapot gemaakt, voor die is er verzoening.

'Ik schrijf u deze dingen opdat gij niet zondigt', die dingen namelijk dat er bij God genade en vergeving is, die dingen namelijk dat er verlossing is en eeuwig leven! En als u dan toch gezondigd hebt, als je dan van jezelf moet zeggen: 'ja, ik heb dat Evangelie geweten en ik heb de klopp van Jezus aan mijn hart gevoeld, ik heb de stem van Jezus gehóórd in die preek, toen bij die dominee, onder die toespraak, bij dat graf bij die man of vrouw die stierf, maar ik heb er overheen geleefd!' Als we dan gezondigd hebben, als je dat dan werkelijk ziet in je leven: welnu' zegt hij, dan is het nog niet kwijt.

'Indien iemand gezondigd heeft... Iemand! Hoort u het goed? 'Indien **iemand** gezondigd heeft...'. Wie durft te zeggen dat Johannes hem niet bedoelt? Gods Evangelie raakt u állen! 'Indien **iemand**...' en daar bent u niet van uitgesloten al bent u tachtig jaar en daar ben jij niet van uitgesloten al ben je nog maar vijf jaar! 'Indien **iemand** gezondigd heeft' en die dat bekend, natuurlijk, we hebben allemaal gezondigd, maar dat bedoeld Johannes niet. Johannes bedoelt: 'die tot het besef komt dat hij er zo niet komt, die onder de indruk leeft van: 'Heere, ach Heere, moet dat nu altijd zo doorgaan met me?' Die met belijdenis van zijn overtreding voor het aangezicht van de Heere komt en die zegt: 'Heere, zo kan het niet langer! Ach Heere, ik heb het bij U kapot gemaakt! Ik heb stukgemaakt! Ik heb Uw geboden overtreden! Ik heb u niet liefgehad! Ik heb mijn eigen leven geleefd!'. Nou, zegt Johannes, indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een Voorspraak bij de Vader.

Hij zegt ook niet: 'indien *wij* gezondigd hebben', dat is ook waar natuurlijk, maar Johannes weet hoe de zonde een mens eenzaam maakt, hoe de zonde een mens isoleert. Je kan een huisgezin met twaalf kinderen hebben en toch helemaal alleen zijn als het gaat over je verhouding met God. Je kunt in het midden van duizend mensen verkeren en toch een gevoel hebben alsof je alleen op de wereld staat. Je kunt in de kerk zitten met duizend mensen, en toch zeggen: 'Heere, nu is er niemand zoals ik: met zo'n

verleden, met zulke gedachten, met zulke zonden, met zo'n hart!' Maar dan komt dat Woord tot *u* vanmorgen. Dan staat er niet: 'indien **wij** gezondigd hebben', maar 'indien *iemand...*' dat bent u! dat bent u! Dan bedoelt God u persoonlijk! 'Indien *iemand* gezondigd heeft.'

En dan zegt hij: 'wij hebben een Voorspraak bij de Vader: Jezus Christus, de Rechtvaardige'. Wat een voorspraak is weet het kleinste kind: een advocaat, iemand die een zaak bepleit. Je kunt het zelf niet meer goedmaken, je kan het zelf niet meer uitzeggen, je kan het zelf niet meer veranderen. Maar 'wij hebben een Voorspraak bij de Vader'.

En die Voorspraak is 'Jezus Christus, de Rechtvaardige'. Want, waar gaat het in de eerste plaats over in het hart van de mens die zijn zonden gaat belijden? Het gaat hem hier in de eerste plaats om en daar gaat het over, dat de zonde de verbreking is van de rechtvaardige inzettingen van de Heere. Dat ik onrechtvaardig met God gehandeld heb! En wij zijn mensen die staan op onze rechtvaardigheid hoor! O, er moet ons maar eens ongelijk aangedaan worden! We moeten maar eens kruisdragen, terwijl we in ons gelijk staan, dan roepen we de hele wereld te hulp: 'k sta toch in m'n recht, 't is toch duidelijk?' Maar als we gaan zien wat we voor God betekend hebben, dat we Gods rechten hebben verbroken, Gods wetten hebben geschonden en de heilige inzettingen van de Heere hebben stukgetrapt, dan is er iemand nodig die het herstelt, die Gods tranen droogt! die Gods smart wegneemt! Daar gaat het om. En nu zegt de apostel Johannes: 'die zaak tussen God en uw ziel is door God opgelost'. Want het Evangelie is niet dat de vrucht van mijn tranen mijn zaligheid of mijn vrede is, de verkondiging van het Evangelie blijft niet hangen in de schuldbelijdenis! De verzoening is niet gegrond in onze verootmoediging! Maar de verootmoediging vloeit uit de schuldvergeving voort, die door God Zelf teweeggebracht is. Want kijk, mijn tranen drogen in één dag weer op en het gevoel van mijn zondigheid wisselt met het weer: als ik daar mijn zaligheid op moest bouwen dan ben ik vandaag behouden en voor drie weken, voor drie jaren verloren, ja, dan ben ik voor eeuwig verloren! Want het gevoel van mijn zonden is gebrekkig, de tranen over mijn zonden kunnen ernstig en oprecht zijn, maar morgen kan ik geen traan meer vinden. Daar kan ik mijn zaligheid niet op bouwen! We doen het zo graag, we zijn er zo dikwijls mee bezig. 't Is ook wel aangenaam: een verbroken hart en een verslagen geest is God aangenaam zelfs! Maar 't is toch de wortel van mijn zaligheid niet. Gelukkig niet! Misschien moet ik wel sterven terwijl ik niet meer goed bij mijn verstand ben, misschien sterf ik wel door een ongeluk, ik kan op dat moment geen traan schreien, hoe zal ik dan rechtvaardig zijn voor God?!

God heeft gezorgd voor een bestendige rechtvaardigheid. En daar ligt ook de bron van mijn blijvende troost, dat is: 'daar is een Voorspraak'. En Die heb ik niet aangewezen, ik heb Hem niet door mijn geld gekocht, 'k ben zelfs niet op de gedachte gekomen dat er zo'n Voorspraak was. Want wat voor godsdienst er ook bij de heidenen te vinden is, en er is machtig veel godsdienst, soms gelijkend op de christelijke godsdienst, maar dat ene hebben ze niet uitgevonden. Dat je offeren moet, dat weten alle heidenen, o ja, en dat je iets voor God moet doen, dat hoef je ze nog niet eens te vertellen, dat is ze ingeboren. Maar dat er een Verlosser is voor Gods aangezicht, door God aangewezen, nee, dat kunnen ze net zomin begrijpen als ik, tenzij het God behaagt het aan mij en aan hun te openbaren. Dat is dat geheim van 'Heere, ik heb Hem er niet bijgeroepen, ik kan geen voorspraak betalen, ik kan hem niet uitvinden, ik weet niet waar Hij woont en wie Hij is. En zelf kan ik mijn zaak ook niet goedmaken. Maar dat goddelijk wonder, dat Evangelie, waar we soms zo gevaarlijk gewoon mee om kunnen gaan, dat is de proclamatie dat God voor een Voorspraak gezorgd heeft, Die Hij kosteloos erbij zet: Jezus Christus! En Hij is precies gepast om al mijn noden in heerlijkheid te vervullen. Want Hij is de Rechtvaardige. En als ik voor Gods aangezicht sta, heb ik dat nodig. Dan heb ik een barmhartig God nodig, dan heb ik een liefdevol God nodig, dan heb ik een God nodig Die een Leidsman is, allemaal waar, maar dan heb ik voor en boven alle dingen nodig: een God Die mijn schuld verzoent! Die de breuk wegneemt! Die de weg herstelt! Die de hemel weer een plaats maakt waar ik in vrede kan leven met mijn Maker en waar de lofverheffingen Godes eeuwig in mijn keel zullen zijn! Welnu, Hij is er!

O gemeente des Heeren, broeders en zusters, kinderen in Jezus Christus: Hij is er! Hij is er waarachtig! Hij is u van God gegeven! *Hij is in het genadeverbond aan u beloofd!* Hij is in het teken van de Heilige Doop zichtbaar aanwezig geweest. Daar heeft God voor u gezegd: 'Ik heb Hem aangesteld als *uw* Verlosser! als *uw* Zaligmaker! als *uw* Redder! en als *uw* Voorspraak! Wat zal het bitter zijn, wat zal het ontzaglijk zijn om die toorn van het Lam, van het Lam te moeten dragen, Die uw Zaligmaker was en Die u zo snood voorbijgegaan bent met allerlei goddeloze en vrome voorwendsels! Maar één ding: Die u *voorbijgegaan* bent! O, wat een verbittering kan er in ons hart zijn tegen die enige Weg, die Weg Die

God daargesteld heeft. Ik zeg: bij ons onder het mom van vroomheid, onder het mom van rechtzinnigheid, onder het mom van vasthouden 'dat het zomaar niet gaat hoor!' en dat je de mensen zomaar Jezus niet moet preken!' Ik zou niet weten wat ik u anders moest preken, mijn mond zou stom worden, mijn ogen blind als ik iets anders zou preken dan Jezus Christus, Die alleen en Die geheel. Want er is in hemel en op aarde geen andere Voorspraak, waardoor ik ooit adem kan scheppen, waardoor ik vrede met God kan vinden, waardoor één zonde ooit van me weggenomen zou worden. Hij is het Één en het Al! Hij de Alfa en de Omega, Hij is het Begin en het Eind. Geen enkele zin, geen enkele preek waar Jezus' Naam in gemist wordt, is waard het Woord van God genaamd te worden. Want Hij is de Redder en de Zaligmaker van uw ziel: 'die Mij gezien heeft, die heeft de Vader gezien', 'Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven', 'die de Zoon heeft, die heeft het leven' maar 'die de Zoon van God niet heeft, die heeft het leven niet'. Laat u niet misleiden, want het zijn niet alleen de goddeloze vloekers, maar het zijn ook de arme kermers, die voor eeuwig verloren gaan als ze buiten Jezus kermen! en als ze buiten het gezicht op Zijn verzoening verbroken zijn! Het kan een verbrokenheid zijn die de vrucht is van de algemene overtuiging. Maar wanneer uw betraand oog de geslagen Jezus ziet, als de Rechtvaardige, Die liever verloren ging dan dat Hij de band met Zijn Vader doorsneed, Die liever ter helle neerdaalde dan dat Hij Zijn God losliet, Die in het diepst van Zijn nood getuigde: '*Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?*' Die aan het kruis met Zijn ene hand de Vader vasthield en met Zijn andere hand Zijn verloren kerk: 'Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen'. Dat is die Rechtvaardige! O mag ik het zo eens zeggen, als God Hem ziet, dan klaart Gods aangezicht op, dan is Zijn toorn geblust, daar vindt God Zijn genoeg in: 't is Mijn geliefde Zoon, in Hem heb Ik al Mijn welbehagen'. En dan zegt Hij tot ons: 'Ach, hoort Hem!' Hoort Hem, o zondaar, want wie Hem hoort die vindt vrede met God, die Hem hoort die heeft vergeving van zonden, die tot die Rechtvaardige vlucht: hij heeft geen zonden meer.

'Hij is een verzoening voor onze zonden' zo staat er, 'een verzoening voor onze zonden'. Er staat niet: 'en Hij doet verzoening voor onze zonden', dat is ook waar. We weten allemaal dat Hij in Zijn lijden en sterven verzoening heeft gedaan voor onze zonden, namelijk voor de zonden van allen die oprecht in Hem geloven en die tot Hem komen, die vluchten, die de zoom van Zijn kleed aanraken en die uitroepen: 'Heere, help me!' Voor al diegenen die hun zonden, waar hier van staat: 'laat ons onze zonden belijden, want Hij is getrouw en Hij is rechtvaardig': trouw aan Zijn Woord, aan Zijn verbond; Hij is getrouw, Hij heeft gezegd: 'het verbroken hart zal ik niet verachten, de verslagen geest wordt door mij niet verstoten'. En Hij is getrouw, maar Hij is ook rechtvaardig! Hij straft de zonde nooit twee keer. Die tot Christus vlucht als tot Zijn Borg en Zaligmaker: wel, Hij is de Rechtvaardige, Hij is een Verzoening'.

'Hij is een Verzoening', dat is meer dan 'Hij doet verzoening'. Jezus heeft eens van Zichzelf gezegd: 'Ik ben de Opstanding'. Hij zegt niet: 'Ik ben opgestaan', dat is natuurlijk ook waar, maar Hij zegt 'Ik ben de Opstanding'. Dat is veel meer, want wie nou in aanraking komt met Jezus, die de zoom van Zijn kleed aanraakt, die tot Hem vlucht, die zijn handen naar Hem uitbreidt, die krijgt contact, gemeenschap, die staat ook op, die staat op want: 'Ik ben de Opstanding'. Zo zegt Hij hier: 'Ik ben de Verzoening': 'en Hij is een Verzoening...' 'een Verzoening voor onze zonden'. 'Hij is een Verzoening...', dus: wat Jezus ook deed en waar Hij ook was: in de kribbe van Bethlehem, daar dat Kind wat de herders gezocht en gevonden hebben, ze hebben in Hem de verzoening met God verkregen. Elke aanraking van Jezus geeft vrede in ons hart, geeft verzoening, geeft hemelse blijdschap, geeft geloof in de vergeving der zonden. 't Is niet altijd even sterk, maar kijk: omdat u nog niet een volwassene bent, moet u niet zeggen: 'ik ben geen mens!' omdat u misschien nog maar een zwakke bent in het geloof,!.

Daar is een heel verkeerde gedachte, die ik telkens aantref en ik lees het altijd weer opnieuw. Het is de verfoeilijke gedachte, dat er kinderen van God zouden zijn, die niet met God verzoend zijn, die nog geen vrede met God gevonden hebben, kinderen van God die nog voor 'de zaak' staan. En als ik dan vraag: 'wat bedoelt u daar dan mee' dan zeggen ze: 'ja, mijn zonden zijn nog niet vergeven'. Dan zeg ik: 'mensen, dan bent u nog geen kind van God, dan bent u nog een wereldling, dan bent u nog onbekeerd', want er zijn geen kinderen van God, wiens zonden niet vergeven zijn! Ik weet wel: daar zijn nog heel veel kinderen van God, die niet verzekerd zijn van de vergeving van hun zonden, dat is heel wat anders. Maar een klein kind, al weet dat kind niet: die man is mijn vader en die vrouw is mijn moeder en al weet hij niet het geheim van de generatie en van de geboorte, maar niemand zegt toch: je mag pas 'vader' zeggen en je mag pas 'moeder' zeggen wanneer je het geheim van de levenswording kent. Dat doe je toch in het

natuurlijke ook niet? De Heere Jezus leert Zijn discipelen 'Vader' zeggen, voordat ze tot de kennis van het kruislijden gekomen waren: 'gij dan, bidt gij aldus: 'onze Vader, Die in de hemelen zijt'.

Ik weet het maar al te zeer dat er vele van Gods kinderen hier op aarde zijn die de verzekering van de verzoening van hun zonden missen, maar daarom moet u niet denken dat u nog buiten de deur staat! Dat ontnemt u geheel en al uw vrijmoedigheid! Als u tot God komt en u gelooft niet dat Hij is en dat Hij een Beloner is van degenen die Hem zoeken, dan zult u ook nooit met vrijmoedigheid tot God gaan. Ik had het onlangs eens een beetje slecht, dat hebben we allemaal wel eens natuurlijk. Ik voelde me ellendig. Toen dacht ik aan het woord van Rutherford, die zegt: 'toen ik in de gevangenis zat, toen dacht ik dat God me als een dorre boom over de muur van Zijn wijngaard geworpen had en dat ik gereed lag om als brandhout verbrand te worden'. Ik heb ook wel eens die gedachte gehad. En weet je, toen ben ik maar wat gaan lezen in 'De Redelijke Godsdienst' van Brakel, toen las ik over de liefde van Jezus (heb ik vroeger wel eens veel troost uit gehad) en toen viel het me in het bijzonder op dat Brakel daar in één van die hoofdstukken zegt over de liefde tot Christus, 'je moet Jezus je liefde bewijzen, je moet tegen Jezus zeggen dat je Hem hartelijk liefhebt'. Brakel zegt: 'Hij weet het wel dat je Hem liefhebt, Hij kent je hart, maar Hij wil het ook van je horen'. En dat is een probaat middel: als je in de eenzaamheid je hart doorzoekt en je voor het aangezicht van God tot ontdekking komt dat je toch buiten God niet leven kan, dan moet je dat tegen de Heere gaan zeggen, dan moet je gewoon tegen de Heere zeggen: 'Heere, het is allerellendigst met me gesteld en ik voel me allerberoerdst en ik voel me zover van U af dat ik met David wel kan zingen kan: 'van het einde des lands roep ik tot U!' Maar Heere, ik heb U toch lief, ik kan toch buiten U niet leven, al verbergt Gij Uw aangezicht voor mij, Heere, ik kleef U aan, mijn ziel hoopt op U, ik wacht op U gelijk een wachter op de morgen'. Dat moet je tegen de Heere zeggen en dan komt de Heere, zulke liefdesbetuiging kan een aards mens nog niet zonder woorden voorbijgaan, zal dan die allerbeminnelijkste God, Die de Liefde Zelf is, zal Hij uw nood niet horen? Zal Hij de stem van uw gewezen voorbijgaan? Zal Hij u versmaden wanneer u Hem uw liefde bewijst? Nee, Hij zal het waarachtig niet doen: daar is een Verzoening en Die is altijd voor Zijn aangezicht! Kijk, dat is de grond waarom Hij u niet zal verstoten, Zijn trouw en Zijn gerechtigheid!

Hoort u het, die misschien vanmorgen hier in de kerk zit en die zegt: 'Ja, ik weet dat die verzoening noodzakelijk is, maar waar is het begin? Ik geloof dat de mensen op die levensweg gelukkige mensen zijn, maar hoe zal ik mijn voeten zetten op dat spoor der gerechtigheid? Ik zie niets, ik weet het begin van de weg niet, waar moet ik heen? Luister, het is eerst bij God goedgeemaakt en toen het bij God goedgeemaakt is, heeft Jezus gezegd: 'Ik ga heen om u een plaats te bereiden', want Zijn werk is nog niet klaar, dat gaat altijd maar door, totdat de laatste der uitverkorenen zal zijn ingezameld. En daarom wordt u dit Evangelie ook gepreekt: 'Hij is een Verzoening voor onze zonden'.

En nu zegt u: 'Ja, dat weet ik, daar ben ik onder opgevoed: Hij is gestorven voor Zijn volk. Hij heeft geleden voor Zijn schapen. Hij heeft Zijn bloed gestort voor Zijn kinderen. Maar dat is nu mijn probleem: behoor ik tot die schapen? tot die kinderen? tot die gemeente des Heeren? tot die vergadering der uitverkorenen? Daar gaat het nou om in mijn leven!' Luister dan: 'Hij is een verzoening voor onze zonden, en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden van de gehele wereld'. Die drie woorden 'de zonden van' staan er eigenlijk niet tussen in de grondtekst, u kunt dat zien: ze staan schuingedrukt. Er staat dus eigenlijk: 'maar Hij is een verzoening voor onze zonden en niet alleen voor de onze, maar óók voor de gehele wereld'. Dat betekent natuurlijk: 'maar ook voor de zonden van de gehele wereld'. Dat zegt het Woord van God. En als u nou vanmorgen tot de belijdenis moet komen dat u een mens bent die hoort tot die 'gehele wereld', dan zeg ik in de Naam van de Heere: 'Hij is een Verzoening, ook voor uw zonden!' Als Hij niet een Verzoening voor uw zonden was, zou ik u niet mogen prediken dat de genade genade is, dan zou ik u voorwaarden moeten stellen, dan zou ik u moeten zeggen: 'ja hoor eens, dan moet je eerst weten dit, of je moet eerste kennen dat, of je moet eerst ervaren dit of dat'. Maar als u toestemt dat u tot de wereld behoort, dat u een kind van de wereld bent, een mens uit Adam geboren, dan staat hier het Woord van God en dat kan niet liegen, want mensen, je kunt niet verloren gaan als je op het Woord van God vertrouwt hoor! onthoudt dat goed?! Al zijn er 100 professoren die het anders zeggen: je kunt niet verloren gaan als je met met Gods Woord in je hart voor Jezus Christus staat in de dag van het gericht! Daar zal geen duivel en geen engel, daar zal geen mensenkind aan te pas komen, als je met dat naakte Woord van God voor God komt en zegt: 'Heere, U heeft het gezegd, U heeft het gezegd!'.

Natuurlijk, wanneer hij zo voor God komt: 'indien wij onze zonden belijden: God is getrouw en rechtvaardig' indien we in onze afhankelijkheid ons neerleggen voor Gods aangezicht. 'En Hij is een Verzoening voor onze zonden en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden van de gehele wereld.' Nee, niet alle mensen zullen zalig worden, daar geloof ik niets van, want dat staat in de Bijbel uitdrukkelijk anders, maar wel al degenen die tot Hem komen zullen zalig worden! En nu weet ik niet of u zalig zal worden, maar ik zeg wel: **als u tot God gaat zult u zalig worden**. Dat zeg ik u voor honderd procent zeker, zo waarachtig als er een God in de hemel is, dan zult u zalig worden, daar hoeft u niet aan te twifelen! Als u zo tot God gaat, zoals hier staat: 'indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig', indien u zo voor Zijn aangezicht komt, dan is Hij een verzoening voor uw zonden, dat garandeert God! Dat garandeert Hij u in Zijn onverbrekelijk verbond, dat garandeert Hij u in het teken van de Heilige Doop, dat reikt Hij u toe in het Nachmaal, dat bevestigt Hij zo dikwijls als u onder het Evangelie van Zijn genade mag komen. Kinderen van God, laat het u tot troost zijn! U die nog zonder God voortleeft, leg er uw vinger bij, ga met deze tekst naar huis en zeg: 'Heere, of ik bij Uw volk behoort dat weet ik niet, maar hier staat het: 'en niet alleen voor de zonden van Uw volk (laat ik het zo eens vertellen), maar ook voor de zonden van de gehele wereld!' En dan moet je maar verder niet gaan zitten twisten. Je moet er maar op letten wat de Heere van je eist: 'de verborgen dingen zijn voor de HEERE, onze God, maar de geopenbaarde voor ons en onze kinderen...'. En wie er zalig zullen worden en hoeveel er zalig zullen worden, weet God alleen. Maar ik weet zeker, en u moet zeker weten, dat degene die tot Hem komt, door Hem niet zal worden uitgeworpen. En die wetenschap moet uw troost zijn, die moet u een spoorslag zijn naar het eeuwige leven. Ja die hoop, dat Hij dat is, ook nu, die moet al ons leed verzachten.

Kom reisgenoten, 't hoofd omhoog:
voor hen die 't heil des Heeren wachten
zijn bergen vlak en zeeën droog.
O zaligheid, niet af te meten,
o vreugd, die alle smart verbant!
Daar is ons vreemdelingschap vergeten,
en wij, wij zijn in 't Vaderland!

Amen!

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.